

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

75. szám.

Pest, június 10. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunásor Piaristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Pesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetük.

Szózat és ajánlat elvbarátinkhoz.

Huszonkét nap mulva a nemzeti gyűlés egybe fog ülni.

Az ifju radical pártnak e gyűlésben kell, hogy legyenek képviselői.

Azért lépjenek elő barátaink a választási tereken. —

Keressenek segítyt a magyar népben. A mi doctrinaink olly tiszták és népszerűek, hogy azokat minden ember felfoghatja. Már hallottunk néhány esetet, hol a köznép, midőn hozzá a maganyelvén beszéltek, elhagyta a táblabírákat s szavazatát oda ígérte a tiszta demokratáknak.

Különösen egyet ajánlunk ifjabb barátinknak.

Ne kedvetlenítse el őket az, hogy első fellépüket a nagyhasu tanácsbeliek, jegyzők és bírák uraimék kinevetik őket.

Ezen embereknek csak a nagy bölcsességtől lenézés egyedüli fegyverük.

E fegyver ellenében elég egy szánakozó és és büszke mosoly.

A mi tisztán nemzeti irányunk az igazság, ez legyen fegyverünk.

Nem részeg és depravált kortestömeeggel lesz dolgunk, kiket az ur Jesus sem capacitálhat.

Jelölteink eredeti és derék néptünk előtt fognak állani. És meg vagyunk győződve, hogy ha mi elveinket és akaratunkat a nép előtt világos érthető és népszerű nyelven előadjuk: az igazi magyar nép sárban hagyja az önzőleg gondolkodó táblabírákat.

Ne adjunk mi sokat azon áruló hitre, hogy a magyar köznepet nem lehet capacitálni.

Igen, nem capacitálja őket a földes ur, a szol-

gabíró, a kiről meg van szokva azt hinni, hogy a nép érdeke ellen szokott lenni.

Csak bátran elő kell lépünk. Egy értelmes szónoklat a győzelmet megadhatja.

Ellenfeleinknek politikájuk és doctrinájuk olly czikornyás, hogy azt még magok sem értik.

Ollyan politika az, mellyre a választások úgy történtek, hogy az embereket borral el kellett kábitani, őrizni őket rezeszek alatt és gépileg szavaztatni.

Ez volt a régi alkotmány alapja. Az ég egy akarta, hogy e becstelenségeknek immár vége legyen.

Még egy szót.

Fegyverünk a capacitatio.

Erre nézve csekélységünk egy ajánlattal lép fel. —

Felszólítjuk azokat, kik valamely kerületben fel akarnak lépni, sziveskedjenek politikai fő elveiket nekünk megküldeni, mi a lapot, mellyben az meg fog jelenni több számu példányban küldendjük a helyszínére s ez által ügyünknek érezhető hasznot fogunk tehetni.

Csak ötven követ a mi pártunkból, s ez elég lesz, hogy Magyarország a gót idők minden szeneiből magát kivetkeztesse.

Ötven ember igazsága négy száz hivatallesőnek mindig imponálhat.

A redoute termet a képviselők számára nagyban készítik.

A főrendek, nem satirából mondjuk, a museum valamelyik szobájába fognak összeülni, ha összeülnének.

Részükre semmi előkészületekről sem hallunk beszélni. Minek is, nem elég nekik egy két ablakos szoba, egy asztal s vagy három fenyőfa lóca?

Szegény főrendek, úgy vannak ők, mint a szülő szüret után.

Na de hiszen így mulik el a világon minden dicsőség.

Nem panaszkodhatnak, hogy nem elég sokáig tűrte őket az isten e földön: ám tessék győződködni Magyarország történeteinek azon korszakában, mellyen e háladatlan testület a kormányon ült. —

De térjünk a képviselők teremébe. Az ifjúságnak örömhirt hozunk, midőn hirdetjük, hogy számukra a karzaton és földszinten elég hely leend. —

Természetesen az ifjúság alatt nem nem azokat a kis apró bourbillon táblabírócskákat értjük, kiket hajdanában tucetzetsámra vittek magukkal Pestsonba az öreg apók.

Az ifjúság neve alatt elcsuszik majd ott más ember fia is. Amint jó.

A karzatokra a feljárás az épület dunaparti részéről közvetlenül az utazáról történik.

Egy mellékterem boltive be van törve, erre vannak a lépcsők felvezetve.

A teremben az öt nagy ablak között a közép-sőnél, mintegy öt lábnyi magas emelvényen lesz az elnök és jegyzők asztala. Az elnök előtt, szemközt a bejárással néhány lépcsőnyi magasságon van szószék, melly körül a karzati oszlopokig a képviselők székei.

A karzatok, kivéve a dunai részt, hol az ablakok vannak, egészen körülfojlyják a termet.

A nők számára szemközt az elnökkel ott lesz hely-készítve, hol ezelőtt a zenekar volt, és itt a karzat néhány lépcsővel magasabban fekszik.

Az épület dunaparti részén a homlokzat oszlopai alatt hasonlólag a nemzeti casinoéhoz, üveges terem lesz felállítva, a hova a követek fris léget szívni a teremből az elnök jobb és baljánál egyenesen kijárhatnak.

Vége valahára ismét látunk valamit mit a ministerium megérkezte után harmad nap mulva kellett volna látnunk.

Meg jelent: a Nép barátja című lap: szerkezve Vas Gereben és Arany János uraiméktól.

Milyen kevés életre valóság van ott némely-lyekben kik a ministeriumhoz tartoznak.

Két hónap óta ezer és ezer torok kiabálja. Néptünk a ros akarak serge bujtogatja; néptünk között az ujjab eseményekről a legiszonyubb fogalmak terjednek.

És tettek ez ellen valamit?

Áprilisben és marczius végén a pesti nyomtatványok temérdek példányokban vitettek szét az országban.

Mindenki valami affélet: mi historiának, levélnek, ujságnak történetnek, vagy versnek nevezetik keresett.

És a mit kaptak az volt otthon evangeliumok: egy placat, egy rendelvény, nemzetörségi parancs amint jött.

És ki a mi népségünk viszonyait ismeri álljon elő és merje egy betűvel védelmezni a belügyministert kinek erre gondoskodni kötelessége lett volna.

Az országgyűlés jogot adott a népnek és nem igyekeztek önök a népet felvilágosítani?

Ha efféle eszmeterjesztési eszközök százsor annyiba kerülnek, még is ez lett volna az első. — Önöknek buta, erkölcsstelen s undok kortes tömegük eddig is elég volt. Ha uj erőért, a néphez folya-

modtak, miért mulaszták el az alkalmat, hogy ez új elemet legalább tisztán kapják.

A mi ministeriumunk úgy képzei a népet felvilágosítani, ha egy hivatalos hírközlőben a lap megjelenése előtt isten tudja mennyivel jókorabb elmondja: lesz Nép nap.

Vártuk, míg végre megjelent, persze magára hagyatva, mintha csak a vármegye kezére bízta volna az isten.

Öt huszas s praenumeratio. Széttérjesztésére hatósági úton nem hallottuk, hogy valami történt volna.

Bizony szép az az életre valóság.

Bizony szép.

Pest Jun 10.

A Württemberg huszárok egyik századának Galitzaiából haza-jövele a hadügyminister nyilatkozata szerint is való.

Vannak tények, melyeket nem helyeselhetünk ugyan, de még kevésbé kárhoztathatunk.

Illyen a jelen tény. Ha az esetet csupa katonai disciplinárius szempontból tekintjük, az a legszorosabb vizsgálat alá lenne vonandó; de ha az indokot, a tény rugóit nézzük, a kárhoztatás mértéke a helyeslésnél alább nyomni nem fog.

Igen sajnáljuk azért a hadügyministerium részéről e tény felett — pár nap előtt tett nyilvános rosszalás kijelentését. Ha a tényről hírek valódsága hivatalos úton is megörökítetté tervezetett, ezt lehet minden helyeslő vagy rosszaló commentár nélkül tenni.

Huszáraink mellett az ország sympathiája szoll.

A ministerium népszerűsége ugyan elég nagy, a bizalom szavazok is elég számosan vagynak, de azért sem a népszerűség sem a bizalom nevedése a kormányban nem árt: pedig az ország sympathiájának számba nem vétele, sem ezt sem azt nem fogja nevelni.

A vizsgálat ellenük megindíthatott, a büntetés (mi jelen körülményeink közt rosszalásnál egyéb nem lehet) kimondathatott volna csak a hivatalos lap útján nyilvános rosszalás maradt volna el.

Igy nem kellett volna a hadügyministernek is először tenni valamit a közvélemény ellenére, melly elfogult lehet ugyan, de nem hibás.

Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy a hadügyminister a közvélemény ellen- és rokonszenveinek áldozza fel a katonai állást és meggyőződését, mi csak azt akartuk mondani; hogy midőn két kellemetlen út között egy közép becsületos ösvény vagy, a józan okosság ezen menni javasol, melly különben is épp úgy célhoz vezet.

Csernátóni.

Folytatása azon ajánlatoknak mik Pest megye középponti választmánya előtt a hon védelmére befolytak. — Május 31-től Jun. 5-ig.

Gr. Károlyi István Palota és Foth helységekből vállalkozandó 100 önkéntes számára ugyan annyi lovat, szerszám s ahhoz kívántató egyéb eszközökkel felszerelve; továbbá 10,000 ft. készpénzt ajándékol.

P. Vác város lakosai 499 ft. 25 kr.

Ugyan ottan Szeged egylet 54 ft. 40 kr.

Tallian Károly 32 darabb arany, 18 darabb

2-ftos 4 1-ftos tallért és 9 darabb huszast.

Györi József Pátyi lelkész 20 ft.

Szigeth Ujfalu lakosai 100 ft.

Szigeth sz. Márton lakosai 70 pftot. szinte ajándékol.

Horváth Mihály hatvani praepost 179 ft. 59 kr. értékű arany és ezüst eszközöket kölcsön, azon kívül egy önkénytesnek 8 pkral számított fizetési illetményét 3 évre és 20 pft előpénzt kárpotlás nélkül.

Hajós József 165 ft. 57. értékű ezüst eszközöket. —

Habós László 1 leves, 1 tejszedő, 5 evő, 4 kávék kanalat, egy pár sarkantyut s 1 ezüst sipot kölcsön.

Körmendy János csövári telek tulajdonos két évre évenként 100.

Gerlóczy Imre 3 évre évenként 20 pft. lefizetése iránt tettek ajánlatot. Költ Pest 1848 jun. 5.

Választmányi határozatból közli

Kapu József
főjegyző.

Czeglédről.

Polgár szerkesztő! A demonstratiók özöne borítja el a hazát ön lapja ellen; de nem csupán az öné, hanem más radical lapok ellen is.

Ugy látszik a régi tek. K. és R. újra ébredeznek; és mit akarnak ébredésükben? a horvátokat tönkretenni? nem!.. a szláv combinatiót meggátolni? nem! vagy talán a „l'esprit francais“ terjesztésével foglalkoznak? nem!.. hanem ők deputálnak, demonstrálnak, notálják a magyar radical párt ellen, és pedig olly modorban, millyenben nem igen látunk feltűnni demonstratiót a világra jelen felforgatott állapotában úgy, mint annak multjában, a miket t. i. átalakulási állapotban volt.

Városunkba is érkezett illy felhívó levele Zala megyének, bizalom szavazásra sürgetvén a ministerium iránt közönségünket; történt ez már több megyékben, s megérjük, hogy nem sokára végigszalad az egyesült magyar hazán, és azután annak minden megyéi deputálnak és demonstrálnak, de kik és mik ellen? Azok ellen, kik marciuszban a szabadságot vívták, azok ellen, kik 30 májusban a két testvér haza egyesítésére annyira befolytak, ellene Magyarország legszűkebben viruló ifjúságának! és miért? eszmékért!!!

Az eszmék 60 éves histoifája illy nemzeti kis-korúságot, illy fonákságot nem mutat fel, csirájában akarni elfojtani a legszebb eszméket, az újkor tanait! — ez illoyalis. —

Mit tehetünk arról mi, hogy életünk csak a szabadság kivívásával válhatik valóságos életté, és tehetünk mi arról, hogy csak Magyarország az, hol már az arra indítványzó eszmékért is anathemat és feszítst meg-et kiabál egy szűkeblű osztály, és egy ember-űző kenyér-irigy tömeg! erről mi nem tehetünk, és azért is nem adjuk oda áldozatul eszméinket.

De egyuttal tudják meg azt, hogy szobbscandalum a világon nem történt, még az ész és eszme fensége ellen, mint ezen charlatan demonstratiók. —

Szóljunk komolyan. Ezen demonstratiók nem nyugszanak helyes alapon, és különösen nincsen logicára építve.

Mert ha a radical párt organumai a vészterhes időben izgattak, s tán gonyoltak is, azért egyik lap sem agitált szentebb cél mellett mint ezek, és ha miért, különösen a Marcius 15-ke agitált, való, ha láthatárunkon a napot csak szomorun tekinthetjük lementében, egy szóval, ha vész fenyegeti a hazát, úgy nincs miért büntetni a radicalokat, azokat észszerűen, nem hogy ember, de isten ítélőszéke sem ítélheti el! — Igazuk volt, a vész napnál világosabb.

Ha pedig vészben nincs a haza, úgy természetes, hogy biztosságban van.

A biztosságban levő haza felszabadulása hajnalán nem lehet olly lethargicus, hogy életét, ha nem harcban, tehát sajtó útján ne mutassa, mert az olly nemzet, melly olly perczek után, mint a marciusiak voltak, csak bámulna és szolgálilag hódolna bármely hatalomnak, az olly nemzet nem életre való, annak enyésznie kell, biztosság létében kellett természetesen eszmeharcznak következni.

Ha már most a demonstratiók az eszmék nyilváníthatása ellen van intézve, úgy eszem akad fen, hogy mint lehet olly bizzare fogalom a sajtószabadságról, és ekkor nemcsak a logica hiányzik a combinatióban, hanem illoyalis tény az a gondolat szabadság ellen, mellynek nyilatkozhatási akadályozása sértés az ész fonségén! —

Guizot 1826-ban, mikor még liberalis volt, mert nem volt minister, így nyilatkozott: „l'appetitude confère le droit,“ az ügyesség ad jogot, és azt igen okosan úgy fejté meg, hogy csak az ügyesség az, melly az ész szerint cselekedhetik, kimondatik ott szinte az is, hogy megsértése az ember abszolút jogának csak egy személyben is, a legnagyobb zsarnokság! — Már pedig a gondolat szabadság abszolút jog, megsérteni bűn. És ezt önk teszik, miért? mert talán félnek az eszméktől. — Ha más modorban nem tudták mutatni ébredésüket, ezzel azt nagyon compromittálták.

De önk uraim többé nem félhetnek, az ifjúság széteszlott, lelépett az agitatio teréről. Gondolata kifejtésére csak a sajtó maradt fen, ezt akarni eltüntetni, a legnagyobb zsarnokság. Pedig a demonstratiók ide irányozvák, következése megvetetése az ifjúságnak, csupán azért, mert eszméi jóval túl szárnyalták. Fájdalmas csak az, hogy ezen parádék alatt a haza veszedelemben van, különben a radical párt megnyugodva szent eszméi győzedelméhez be várná az új generatiót.

A mostani demonstratiók resultatuma a régi t. K. és R. felállása a megyékben, kissebbsége a democraticus elveknek a nemzetgyűlésben.

Berkes Károly.

Dicsérjük egy kissé a néhai tekintetes karok és rendek törvényhozási bölcsességét.

Midőn az utolsó törvényhozás megszüntette az urbériséget, azt hívé, hogy pár önző földbirtokost kivéve, az egész világ helyeslését fogja birni. —

És méltán. Magam is harsogtattam volna dicsőséget a körösi udvartól az óperenciáig, ha e

sok és fontos következtetésű tárgy körül, csak legkisebb óvatossággal járt volna el.

Azon abnormis állapotot értem, mely a törvényhozásnak e tárgy irányában nevétségig hiányos intézkedéséből, a földbirtokos és haszonbérlet közötti viszonyokban beállott.

De mit beszélek én hiányos intézkedésről, mikor épen semmi, de semmi intézkedés nem történt? —

Az úgy nevezett parasztnak visszaadott, mi a legszentebb természeti jognál fogva, mindig őtet illette, de a földes urról és haszonbérletéről, kik azon kiváltságokat eddig bírták, csak egy szóval is gondoskodni, szükségtelennek tartott.

Mit gondol azzal egy törvényhozás, ha a hatalmas bajba kap a gyöngébbel, és ezt simpliciter kiveti a birtokból? Mert egyéb nem történhetett illy rendezetlen állapotban.

Igy van az uraim, mikor egy országgyűlésen, csak egy kaszt van képviselve. Mikor tízennégy milliónak, hatszázezer szab törvényt.

Magyarország földjének egy harmadrésze haszonbérlet által műveltetik, kik a IXik t. cz. szentesítése után legkétesb helyzetbe jöttek.

Tudjuk, hogy az érintett törvény ápril 11-én szentesített, azt is tudja mindenki, hogy az egész országban ápril 24-dik azaz szent György napja, haszonbérlet fizetések határideje. A földbirtok — jelenleg — értékének nagy részét elvesztette, a haszonbérlet szerződés megszüntetése, a haszonbérlet nem tudják megmaradhatnak e a jószágban? sikerülend e új szerződésre lépni? fizessenek e angáriát? és ha fizetnek, mennyit fizessenek? Elmennek tanácsot kérni az ügyvédhez, ha z nem pert hajhász, csak azt tanácsolja, egyezzenek mert a törvény hallgat ilyen esetről. — Elmennek az alispánhoz, vagy járásbeli főbíróhoz, ezek vállvonitva azt mondják: „hja a törvény nem rendelkezett.“ — És a szegény haszonbérlet haza mén, töri a fejét, és nem talál expedienst. — A földesurnak irt ugyan, de az Pesten lakik, és mikor a levél felérkezik, ő nagysága Pozsonyban van az ország javáról tanácskozásnak miatta.

Elég az hozzá, itt van sz. György napja, és ha a haszonbérlet történetből zsidó, maga szent György sem fog segíteni rajta.

A haszonbérlet tehát, mert nem tudja mennyit fizessen, nem fizet semmit. A földesur, ki méltán bosszankodik biztosnak hitt jövedelme kimaradásán, életbe lépteti a haszonbérlet szerződés azon pontját, mely a nemfizetés esetről szól, és simpliciter kidobja jószágából a haszonbérlet, ki most ezer birkával, négyszáz sertéssel, száz ökörrel, hatvan tehénel, tízenhárom gyermekkel, egy legio libával, kacsával, pulykával, csirkével, kutyával, macskával és számtalan ingóbingóval a szabad ég alatt találja magát, élvezendő a patriarchális életet, mig onnan is el nem űzefik, mert ki az ördög engedne földjén letelepedni illy kiterjedt családot?

Ha a haszonbérlet repositiot fog kérni, nem kapja meg. — Ha kártalanítási pert kezd, el fogja veszteni.

A törvény ilyen esetről nem rendelkezett.

Tekintetes karok és rendek! térde hajtok előrelátó bölcseségük előtt!

De némely helyen fordítva áll a koczka. A haszonbérlet nem fizet, hanem azt mondja, ítélje meg a bíró, mennyit fizessenek? A földes ur jogával élven, ki akarja hányatni. A haszonbérlet erő-

szak ellen erőszakot használván, formális vádlaplatba teszi magát, és egy rakás pert huz nyakára.

Ügyvédek szavazatok bizalmat és köszönő feliratot a tekintetes karoknak és rendeknek! mert illy intézkedés által csak ti nyertetek. — . . .

Hogy nagyobb zavarok is keletkeztek e tárgy körül, tanusítsa a következő példa, mellynek hitellességéről a szerkeztőségnél megtudható nevenemmel; jót állok. A neveket természetesen el fogom hallgatni; de nálam ezek is megtudhatók.

X báró haszonbérbe adván nyolcz évre csillagi urodalmát G. haszonbérletől a nyolcz évi haszonbérlet illetőség felét u. m. negyven ezer ezüst stokat, a szerződés aláírásánál kezéhez veszi, és nyugtatványozza.

A haszonbérlet nyolcz évből még az első sem folyik le, mikor közbejön az urbéri törvény, mellynek folytán minden haszonbérlet szerződés megszünik.

G. haszonbérlet sietve jön fel Pestre; szerencsésen megtalálja a rendesen külföldön tartzkodó bárót kimutatja, mennyivel jövedelmez az uradalom kevesebbet, és új szerződésre kíván lépni.

Meg nem egyezhetvén a föltételek fölött, G. haszonbérlet visszakéri az előlegezett haszonbérlet illetőséget.

X. haszonbérlet azt válaszolja: Az 1848-dik évi IX. t. cz. 5. §. értelmében „a törvény további rendeleteig nem tartozom fizetni.“

Ha biztosítva lenne G. haszonbérlet, hogy pénze nem vész el, még hagyján! de X. báró honunk legdusabb birtokosai egyike, vagyonának felét külföldön elköltvén, másik felét pedig az urbéri ség megszüntetése által elvesztvén jelenleg alig bir annyival, miből az ellene betáblázott követelések kielégíthetők.

G. haszonbérlet, ki azt jól tudja, kénytelen tehát a legterhesebb feltételeket elfogadni, ha nem akarja, hogy pénze vépkép elveszen, mert ha X. báró urodalmát másnak adja haszonbérbe, és a haszonbérlet illetőséget néhány évre ismét előlegezi, könnyen megtörténhetik, hogy „a törvény további rendeleteig“ meg fog bukni.

Egy másik példa is van előttem, melly szinte X. bárót és G. haszonbérlet fát illeti, de erről, valamint azon médokról, mikép előzhette volna meg a törvényhozás ezen zavarokat talán máskor fogok szollani.

Nyíri.

E lapok számában egy quicált huszártiszt a honvéd tisztek számára tervezett egyenruha minőségét bonczolja.

Megerintti, hogy terv szerint az gyönyörű lesz, becses és drága.

Győztesen kimutatja, hogy illy drága ruha megállapításával a vagyontalanabb képességek tetleg elzártnak a tisztségből. S miután a szegények közt is vannak képességek.

Ez eredmény ellen fölszóllal; és kikél egy rendszabály ellen, melly az ügy körébe vonandja nem a képességeket, vagyona való tekintett nélkül a hanem a vagyonosokat tekintet nélkül képességre.

Örültem e szakértőn kezelt cikknek, és reméltem hatását.

Calodtam.

Egy főbb tisztől épen most értem meg: hogy a honvédtiszti egyenruha ama gyönyörű terv szerint immár végképen és változhatlanul meg legyen állapítva, helybenhagyva és erősítve, becsesnek és drágalátosnak, aranynak és ezüstnek általa. —

A cikkiró tiszt ur, tárgyát kezelte leginkább a haza, az ügy, a közczélszerűség érdekében, melly drága öltözet rendszabálya által, elejtetik számos ép, kiképzett erők használatától: engedjen polgár szerkeztő nekem lapjában néhány szót ugyane tárgyhoz a magányjogigény szempontjából. —

A becsületesb hópénz nem arany sujtásra való, az, arra: hogy a hadnagy, a kapitány, stb. az úgy nevezett magasabb körök kényszerű látogatója, a socialis forradalom által még fogalmaiban meg nem tisztított társaság divatnyügeit illedelemmel viselhesse, hogy családostul „rangszerrün“ élhessen, ó ki más kereset után nem láthat, s a végre hogy jó katonatiszt legyen, öröklött vagyonnal birni nem köteles.

Le a czopfi! urak. Adjatok a honvédtisztnak olyan tisztességes ruhát, minő a közvitézi; különböztetésül, czifrább csákót, és nemzetiszin vállszalagot: de ha van aranyunk vagy, aranyra való pénzünk, ne varrassuk azt ruhánkra, czifra nyomoruságnak hanem vigyük a haza üres kincstárába, hogy ottan gyümölcsözösk.

Magát a sereget pedig lássátok el valamivel szaporábban bakkancscsal és nadrággal, és valamivel lassobban atilákkal; ezek helyett adjatok rá zsákszin blouset, minő a sorkatouának és álló nemzetörnek van a nyár hevében; adjatok rá közemberre tisztre egyaránt, s nyomban utána fegyvert a kezébe; ez lényegesb, és nagyobb szükségünk, mint csinos atilák. 10,000 atila tetemes költségét elhalasztjátok september végeig, a mikorig, lehet, hogy enyhül pénzünk szüke, vagy lehet, hogy soknak addig szüksége is elmulik atilára. —

Ebben én a közvéleményt fejeztem ki. Ki kétti, czáfolja meg javaslatom czélszerűségét, okaim sulyát. A közvélemény mindig az igazat tartja, a czélszerűt pártolja. Ez a sajtói vitálás theoriája és praxisa.

Ha azonban méltóságtok nem engedi, a közvéleménytől jó szívvél adott tanácsot elfogadni, ha a honvédtisztek tervezett aranyos egyenruháján, az én értelmemben nem tesztek változást, tegyetek, kérlek, egy kis, de lényeges pótolást a ti bölcseségtök értelmében.

A marcziusi szabadság védőjének, az aranyos atilához szükséges kiegészítésül varratok oda gallérijára egy csinos kis ezopfot. Kisebbit annál, mit apáink viseltenek vala, de czopf legyen. Ugy.

De nem! az ügy komoly, én appellálok.

A haditanácstól appellálok a hadügyminis-terhöz. —

Azon haditanácstól — mellyben a szerencse elsőszülötti, egy Battyányi, egy Baldácsi, legjobb szándokkal sem tudják érezni, mit tesz a szerencse mostoha fiapál szükségesebni nélkülözés mellett, czifra rubára kénytelenül 200 stokat költeni, appellálok azon hadminis-terhöz, ki pályafutását közlegényen kezdve, nem a vagyon született kegyence; s ki midőn azon polczról, mellyre érdem és ezt méltányló nemzetkegy emelte, nyu-

godt pillanatot most öntudattal végig járatja élet-
utának viszontagságain: emlékezni foghat oly
keserű pillanatra is midőn először tiszté fölebb-
lépve, nemes dicsvágya meleg lelkesedését hűteni
jött a drága equippirozás feletti kisszerű gondok
serege.

Hangom ime önkénytelen komolyabbá, ke-
délyiebbé vált, A boszankodás, melyet e cikket
kezdém, meleg bizalomnak adott helyet. E biza-
lom legyen biztosítékom, miszerint minden helyes
indítvány, s így jelen cikkem iránya is, a had-
minister előtt méltánylást fog találni.

Görgei István, ügyvéd.

Gyöngyösről írják.

Szerkeztő! mit gondol ön az olyan emberek-
ről, kik, még most is csak azért mellőznek vala-
kit, mert nem nemes ember?

Nem lenne ugye absurdum, ha mi meg azt
mondanók, nem kell, mert nemes ember! Pedig
lássa ön a jövő héten nekünk követválasztásunk
lesz. —

Van itt egy két olyan nem nemes ember, ki
becsületes radicalis elvei miatt nem épen alkalmat-
lan ezen állomásra. Nevök: Tökövi és Mahovsz-
ki. Azonban igen szeretnők a város élén is látni,
az elsőt mint polgármestert, a másikat mint bírót.
No de se baj! Itt van Vahot Sándor. Ön ismeri
Vahot Sándort. Ő nem rég lakik Gyöngyösön,
szülőföldén. Midőn Hevesmegye közgyűlésén elő-
ször felszólt, a táblabírák elcsudálkoznak, hogy
tud beszélni egy poéta. Ez aztán jó lenne követ-
nek, habár nemes ember is!

Vöröstollas.

Honvédelmi áldozat. A bndapesti
gyogyszerész-segédék megajánlott adományuk ju-
nusi illetőségetül 20pftot.

Magyar középponti vasut.

A magyar középponti vasut igazgató sága ál-
tal a Pest és Szolnok közt már tüzletben levő pá-
lyaszakoni fuvarforgalom élénkítése végett föllá-
tott közvetlen áruszállítási hivatal ezennel tiszte-
lettel jelenti, miszerint ő mindenféle árukat és
terményeket nemcsak a vasuton, hanem a szállí-
tás könnyebbítése végett az országnak minden,
bár a középponti vasuttól legtávolabb irányban

fekvő tagjai felől és felé is, kocsin és hajóni szál-
litásra elvállal.

A föltételek megtudása és az áruk föladása
megtörténhetik az alólirt főhivatalban.

Pesten (Zrinyi utza, 186. sz.) és
Szolnokban (a pályaudvarban) továbbá
Az ügynökségeknél, Szegeden Szegál Soma,
Nagyváradon és Debreczenben Spitzer Sala-
mon uraknál, nem különben

Aradon Deutsch Ignác, Temesvárott Janicsá-
ry Ignác urak iródájában.

Pesten, júniusban 1848.

A magyar középponti vasut
áruszállítási főhivatala.

(1)

Minden hiteles könyvtárúsnál kapható:

Forradalmi Káté.

Írta

Herczeg Victor.

Ára 4 kr. p. p.

(42)

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus
20-tól Augustus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek
legalább egy negyed órával az elindulás
előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
" "	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" "	személyvonat délután 2 ór
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra
" "	45 perc.
" "	Személyvonat reggeli 6 óra
" "	25 perc.
" "	Személyvonat délután 2 óra
" "	15 perc.
Pestről Vác felé	reggel 6 óra 30 perc.
" "	délután 2 óra 30 "
" "	" 5 " 30 "
Váczról Pest felé	reggel 8 órakor
" "	délután 4 "
" "	" 7 "

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kap-
csolatban Győrrel.

Orsovára minden vasárnap, reggeli 5
órákor. Galacz és Konstanti-
nápollyali kapcsolatban az
oláh részen, és május 7- és
21-kén Odessával.

" minden csütörtökön reggeli 5
órákor (minden 14 napokban
egyesül Galacz és Konstanti-
nápollyal a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról
minden vasárnap reggeli 4 órákor,
és minden csütörtökön délutáni
órákban.

Tittelig minden kedden és pénteken reg-
geli 5 órákor, le- és fölfelé
Eszéken át; a kedden elin-
duló gőzös Szegeddel kap-
csolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szer-
dán délutáni órákban Tittelből meg-
érkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön el-
indulnak; és minden szerdán és
szombaton megérkeznek.

" Orsovába minden kedden elindul, és min-
den szerdán megérkezik.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytatattatik, ha sem-
mi akadály nem lép közbe,
minden csütörtökön Szolnokból Tokajra.
minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

An első cs. kir. szab. dunagőzhajózási
társaság főugynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle
nyomdában (Al-Dunasor Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A
vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**